

Sidebemerkinger

Famillens tenårige datter sto i telefonen og snakket med en venninne formodes det, og samtalen hadde vart vel og lenge. SA ser far bort på mor og sier: — Kan du huske hvor stolte vi var da hun sa sitt første ord?

USA ytet Indo-China 2,6 milliarder dollar som hjelp i kampen mot kommunismen. Ifølge en rapport, utarbeidet av senator Mike Mansfield, heter det, at det var amerikanerne som hjalp med å bygge flyplassen i Hanoi. — Den er overtatt av de kommunistiske Vietnamstyrker — intakt. Slik er det med en rekke andre ting, og han mener at en fjerdedel av beløpet er kommet kommunistene til gode.

En domstol i Bayern er etter 21 måneders undersøkelser kommet til det resultat at Hitler er død og at der kan utstedes dødsattest. Saken ble reist av de østerrikske myndigheter for å fastslå eiendomsretten til et maleri som Hitler kjøpte i 1940 av en østerriksk samler. Det er en søster av Hitler som er interessert i eiendomsretten.

Det skal lukte av gammelost. Men det finnes andreoster det også lukter av. F. eks. Gulosten.

B. Dybwad Brochmanns mening om dagspressen er interessant og illustrerende. Han sier: Dagspressens hovedoppgave er, som vi alle vet eller bør vite, med alle midler å holde de mange fiktive og kunstige interesseemotsetninger oppe, for at borgerkrig og den internasjonale krig kan fortsette, som gjør det journalistiske erverv til et både skattet og beskattet erverv.

Atter fødselspremiering i Tyskland, skriver avisene i sine titler, og mener at dette er betenkkelig. Det samme var det også under Hitler-styret — Og den forutinntatte, tankeløse leser tenker huffda.

Saken er den at det er innført morstrygd på 25 mark pr. mnd. for hvert barn ut over det annet. Slik som vi har det i Norge!

Visste De at det finnes frontkjemper her i landet, som har mistet en arm uten å ha fått protese? Nå vet De det!

Det er mange år siden det hendte. Et blodig slag på grensen til Eestland og Lettland ble mitt siste «forræderi». For tredje gang hadde fienden råket meg og det var såpass kraftig at jeg var uskadeliggjort for denne krigen.

Det er mange år siden det hendte. Den tyske lægen forsøkte å si det så forsiktig som mulig til meg, mitt svar var: «Jawohl bitte», og som 20-åring med tre års tjeneste som soldat, lot jeg foreta den nødvendige amputasjon av begge ben.

Det er mange år siden det hendte. Jeg satt i min celle og pleiet mine amputasjonsår, mine medisiner var kaldt vann i springen og de grove fengselslakner som bandasje.

Det er mange år siden «dommeren» hadde den glede å belønne mitt «forræderi» med 2½ års fengsel. Den skarpe «retten» fant ut at jeg vanskelig ville kunne utføre straffarbeide på grunn av mangel på lemmer, men den samme dommer ga meg et godt råd, han sa: «Du må ikke bli bitter». Jeg tror jeg har greid å sone denne tilleggsstraffen også.

I tre år prøvde jeg å lære meg å gå «pent» på mine egenhendig spikket proteser fabrikkert med brødkniven, da jeg satt på cellen og svalt, noe måtte en bruke spisebestikket til.

I dag, 10 år etter det hendte, kommer hjelpen, men det skal vi tilgi, for vi visste den en gang ville komme, vi visste velen frem til oss var lang. Den kommer fra «ruinene» vi forlot. Nå har hjelpen slått seg gjennom hat og plyndringens brenning, og det har sikkert vært en hard jobb for hjelpemannskapet.

Det er kanskje så at det faller oss litt tungt for brystet at denne hjelpen skal gå gjennom Norges Røde Kors. En organisasjon som vi ser litt annerledes på enn kvinnene som driver «basaren» og loddsalget.

Jeg tror ikke vi skal ta dette så tungt. Jeg tror det er

«Humor ist wenn man trotzdem lacht.»
Tysk ordtak.

En frontkjemper får hjelp

hard nok for N. R. K. å hjelpe til, det må være sårt å dele ut denne tyske hjelpen til oss, så lenge en stor del av Norges befolkning stadig flyr ned dørene der i gården for å få noen kroner for sine «lidelser» under krigen.

Vi har en ting å gjøre: Ta imot hjelpen med begge hender (hvis de ikke mangler). Det heter jo at vi gjorde «gode nordmenn» så meget ondt under krigen, vi skjøt dem, pinte dem. — Men vi var jo ikke i Norge — vi var ved fronten og så tapre og skvære nordmenn som jeg møtte der borte, har jeg ikke truffet siden jeg kom hjem. Her bruker de i allfall andre våpen for å knuse oss enn vi var vant til fra fronten. Tenk på «Stalln-orgel», skarp-skytteriflen m. m.

«Ja, der kommer en båt med proteser».

Med hilsen

Hans Christian
SS Rottenf.

Fanebusten lever

Det er vel bare «Samfundsliv» som i en liten notis har gjort sine lesere oppmerksom på at redaktør Toralf Fanebust har blåst liv i sitt i 1940 nedlagte blad «Sandnes og Jærens Avis». Det er for øvrig ikke å vente, at vår partiredne, men i en viss retning ensrettede presse, har dristet seg til å kunngjøre for alt folket, at denne politiske rifant går løs og ledig.

Da «Inngjoringen», med arrestasjon av en masse landsmenn, kom, var han nemlig så naiv at han mente Grunnlovens gamle paragraf 100, om de «frimodige ytringer om statsstyrelsen og enhver annen gjenstand» var blitt gyldig igjen, men for dette sitt «syn» fikk han feil, for å tale med Hamsun. — I Arntzens, Solems og Gundersens fødeland, samt i Paal Bergs nyopprettede «rettsstat», var de «frimodige ytringer» fortværende lagt på is, især angående gjenstanden, «rettsoppgjøret».

Til gjengjeld var de forannevnte herrer så hensynsfulle mot mannen, at de erakket, at for å oppnå åndelig helsebot måtte den beste anstalt være Botsfengsel. Og der satt han da en tid og skrev «eventyr».

Sanne opplysning

Det er med glede at vi konstaterer at nå også andre enn oss gir spalteplass for konkrete opplysninger om «kommunistundersøkelsene» i USA, idet «Farmand» i forrige nr. har gitt plass for en stor artikkel av den amerikanske professor dr. E. Merrill Root med tittel: «Hvorfor professorene forlot kommunismen».

Vi tillater oss å gjengi innledningen til artikkelen:

De fleste som raser mot senatsundersøkelsene av det kommunistiske undergravningsarbeid ved amerikanske universiteter, har aldri lest en eneste rapport om et eneste av de forhørene som er blitt arrangert. I de fleste tilfelle er årsaken den at de ikke ønsker konkrete beviser som kan ødelegge deres abstrakte teorier.

For noens vedkommende er grunnen kanskje den at de ikke vet at ordrette stenografiske referater av hvert eneste forhør er fritt tilgjengelige for alle som måtte ønske å lese dem...

Det er dessverre altfor mange professorer som åpenlyst vedgår at de er kommunist-er eller som, under henvisning til grunnloven, nekter å svare et utvetydig ja eller nei...

På den annen side er det altfor få, som er klar over at der er andre professorer — oppriktig angrende mennesker, betydelige personligheter...

Her om dagen fikk jeg en pakke aviser fra ham. Og jeg erklærer meg helt enig med Marie Müller fra Otta: Det må leses hver smitt og smule. Snakk om spennvidde i en avis! Fra Noah bygde 80 000 tonneren langt inne i landet med liten utsikt til «sjøsetting». Moses lå på kne på Sinal og kratset de fem hundre år gamle budene inn på noen Steintavler, til maursyrefabrikken på Herøya kontra Anders Buens silorotor for grasknusing. — A, jo, der finnes «adspre-delse».

Det må være klart, at samtlige faste abonnenter på Folk og Land «investerer» 12 kroner i året for 52 6-sidede nr. av «Sandnes og Jærens Avis». Jeg kan forsikre dere om at de skillningene ikke blir «inflasjonsbetonte».

Altså: På posthuset med dere heller i dag enn i morgen, eller skriv til Redaksjonen, adresse: Olav Kyrresgate 1, Sandnes.

J. Fr.-O.

ter — som innhar vært konoss ikke for skjul på de mo dem til å begå

De diskuterer men på grunnlig erfaring. hvorledes den isme som le kommunismen, dem bort fra

Disse menn de har vært i det kommunist Det er kloke, dannede menn: ragende folk der. Alle samntiltalt av de idealisme som pliggene i den realpolitikk.

De spratt s og de bet på en stund. Me løs igjen, drev me åndelige e dem til å bite

Derfor kan om blendverksen og om de voldte. Det fullere menne kelige radikaler blendverkdri tør ta skr

Hvem er våget å ta s nevne dr. I Davis, tidlige nu ved Smith dr. Daniel J. E ved Harvard, dr. Norman I William T. McDore Amdur v Harry J. Man tetet i Con Bella Dodd, den beste og foreleser ved Harry Albaw College.

Det er m Men plassma bare kan nev sentativt lite

Og så fort med en gjenn tiver og ekse med: Vi må ge for de åpe lysende vitne kommunistis Det er vår grundig inn telle.